

**Miljø- og
Fødevareministeriet**
Landbrugsstyrelsen

J.nr.: 18-110-000004
Ref. doni/morblo
Den 15. juni 2018

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om Afløsning af Grundbyrder og flere andre love

Miljø- og Fødevareministeriet

§ 1

Lov nr. 505 af 28. september 1918 om Afløsning af Grundbyrder ophæves.

§ 2

Lov nr. 535 af 13. december 1972 om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, ophæves.

§ 3

Lov nr. 365 af 10. juni 1987 om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter ophæves.

§ 4

Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 729 af 3. november 1987, ophæves.

§ 5

Lov om superficiære fæste- og lejeforhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 1692 af 14. december 2015, ophæves.

§ 6

Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 23. juni 2016, ophæves.

§ 7

Lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 22 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 8

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 25 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 9

Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 33 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 10

Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 34 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 11

Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 36 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 12

Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 37 af 4. januar 2017, ophæves.

Udenrigsministeriet

§ 13

Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank, jf. lovbekendtgørelse nr. 32 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 14

Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 15

Lov nr. 875 af 23. december 1987 om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet ophæves.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. januar 2019.

Stk. 2. De love, der er nævnt i §§ 1 og 5, finder dog fortsat anvendelse på eksisterende forhold omfattet af lovene.

Stk. 3. De love, der er nævnt i §§ 7, 10 og 11, finder dog fortsat anvendelse på tilskud og tilsagn om tilskud, der er givet inden den 1. januar 2019.

Stk. 4. De love, der er nævnt i §§ 9, 12, 13 og 15, finder dog fortsat anvendelse på statsgarantier, der er givet inden den 1. januar 2019.

Stk. 5. Indtil tidligere bevilget støtte eller ydede tilsagn om tilskud omfattet af de i §§ 7, 10 og 11 nævnte love er fuldt udbetalt eller ophørt, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler herom i henhold til disse love.

Stk. 6. Indtil tidligere ydede lån eller udløste statsgarantilån omfattet af de i §§ 9, 12, 13 og 15 nævnte love er fuldt ud tilbagebetalt, kan miljø- og fødevareministeren og ministeren for fiskeri og ligestilling hver for sig inden for deres respektive områder fastsætte regler herom i henhold til disse love.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af de love, der er nævnt i §§ 7, 9, 10, 11 og 13, forbliver i kraft, indtil de ophæves.

§ 17

Lovens §§ 1-12 og 14-15 gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets indhold i hovedtræk

2.1. Love under Miljø- og Fødevareministeriets ressort, der foreslås ophævet

2.1.1. Lov om Afløsning af Grundbyrder

2.1.1.1. Gældende ret

2.1.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.2. Lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser

2.1.2.1. Gældende ret

2.1.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.3. Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter

2.1.3.1. Gældende ret

2.1.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.4. Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug

2.1.4.1. Gældende ret

2.1.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.5. Lov om superficiære fæste- og lejeforhold

2.1.5.1. Gældende ret

2.1.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.6. Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere

2.1.6.1. Gældende ret

2.1.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.7. Lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven)

2.1.7.1. Gældende ret

2.1.7.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.8. Lov om ophørsstøtte til jordbrugere

2.1.8.1. Gældende ret

2.1.8.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

2.1.9. Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme

2.1.9.1. Gældende ret

2.1.9.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

- 2.1.10. Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v.
 - 2.1.10.1. Gældende ret
 - 2.1.10.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
- 2.1.11. Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.
 - 2.1.11.1. Gældende ret
 - 2.1.11.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
- 2.1.12. Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.
 - 2.1.12.1. Gældende ret
 - 2.1.12.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
- 2.2. Love under Udenrigsministeriets ressort, der foreslås ophævet
 - 2.2.1. Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank
 - 2.2.1.1. Gældende ret
 - 2.2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.2.2. Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere
 - 2.2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
 - 2.2.3. Lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet
 - 2.2.3.1. Gældende ret
 - 2.2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
- 5. Administrative konsekvenser for borgere
- 6. Miljømæssige konsekvenser
- 7. Forholdet til EU-retten
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Miljø- og Fødevareministeriet igangsatte i efteråret 2015 et større regelforenklingsarbejde rettet mod både den eksisterende og fremtidige lovgivning på miljø- og fødevareområdet. Formålet med arbejdet er at styrke retssikkerheden ved at gøre lovgivningen nemmere at overskue for borgere og virksomheder og lettere at administrere for myndigheder.

Første skridt i arbejdet var en oprydning i den eksisterende lovgivning, der blev færdiggjort primo 2016. Oprydningen bestod i en udarbejdelse af nye hovedbekendtgørelser og lovbekendtgørelser på hele ministeriets område og en ophævelse af forældede bekendtgørelser. Hermed blev antallet af love

og bekendtgørelser, som borgere, virksomheder og myndigheder skal orientere sig i, reduceret med mere end en tredjedel uden at slække på beskyttelsen af natur, miljø, fødevarer sikkerhed eller dyrevelfærd.

Andet skridt i arbejdet var udarbejdelsen af et forslag til en mere enkel, klar og sammenhængende lovstruktur på miljø- og fødevarerområdet - også kaldet "lovkompasset".

Som led i dette arbejde blev der i foråret 2016 nedsat et ekspertpanel, der fik til opgave at vurdere Miljø- og Fødevareministeriets forslag til en fremtidig lovstruktur. Panelet bestod af kommitteret ved Folketingets Ombudsmand, Jens Møller (formand), professor Ellen Margrethe Basse, professor Helle Tegner Anker, professor Peter Pagh, advokat Håkun Djurhuus og advokat Flemming Elbæk.

Ekspertpanelets anbefalinger vedrørende den fremtidige lovstruktur blev offentliggjort i december 2017. Panelet anbefaler, at der gennemføres en grundlæggende forenkling og modernisering af miljø- og fødevarerlovgivningen. En fuldstændig gennemførelse af panelets anbefalinger vil indebære en halvering af antallet af love på ministeriets område - fra de nuværende 95 til mellem 38 og 43.

Som led i arbejdet med lovkompasset har Miljø- og Fødevareministeriet identificeret en række primært støtte- og tilskudslove, der er under afvikling, da der ikke længere stilles statsgarantier for lån, ydes lån eller gives tilsagn om tilskud i henhold til de pågældende love. Lovene er dog opretholdt indtil nu, da det hidtil har været vurderingen, at dette har været nødvendigt af hensyn til f.eks. administration af de støtte- og tilskudsordninger, der er etableret i henhold til de pågældende love, herunder inddrivelse af den udestående fordringsmasse og krav om tilbagebetaling af ydet tilskud, hvis tilskudsbetingelserne ikke er opfyldt. Hertil kommer, at der fortsat i et mindre omfang modtages udbetalingsanmodninger i henhold til mangeårige tilsagn meddelt under visse af de pågældende love.

Flere af lovene blev ved kongelig resolution af 7. august 2017 ressortoverført til Udenrigsministeriet.

For at gøre det nemmere for borgere og virksomheder at orientere sig i lovgivningen på Miljø- og Fødevareministeriets og Udenrigsministeriets ressortområder og dermed få kendskab til deres rettigheder og pligter, foreslås det, at en række love, som vurderes at være under afvikling, ophæves, jf. lovforslagets §§ 1-15.

For at sikre bl.a. muligheden for at inddrive den resterende udestående fordringsmasse og fremsætte krav om tilbagebetaling af ydet tilskud m.v. foreslås der dog samtidigt fastsat nogle overgangsregler for visse af de af lovforslaget omfattede love, jf. lovforslagets § 16, stk. 2-7.

2. Lovforslagets indhold i hovedtræk

2.1. Love under Miljø- og Fødevareministeriets ressort, der foreslås ophævet

2.1.1. Lov om Afløsning af Grundbyrder

2.1.1.1. Gældende ret

Lov om Afløsning af Grundbyrder, der blev gennemført i 1918, regulerer, ud over en pligtig omsætning af påhvilede vare- eller ydelsesbaserede grundbyrder til en pengeydelse, en adgang til, at parterne kan kræve sådanne grundbyrder afløst ved kontant betaling af en nærmere beregnet afløsningssum.

Lov om Afløsning af Grundbyrder var en del af regelsættet i forbindelse med fæsteafløsningen og den deraf følgende afskaffelse af hoveriet. Loven kan siges at udgøre afslutningen af denne ganske langstrakte proces.

Hoveripligten var oprindeligt for fæstebøndernes vedkommende først blevet reguleret, dernæst erstattet af en årlig pengeydelse, jf. herved lov af 4. juli 1850 om Afløsning af det Gaarde og Boelsteder paa hvilede Hoveri eller lignende Pligtarbejde. Tilsvarende gjaldt fuldstændigt parallelt for fæstere af

jordløse huse og boliger på landet, jf. herved lov af 4. juli 1850 om Afløsning af det Pligtarbejde, der, forinden Kundtgjørelsen af F. af 27 Mai 1848, er betinget af Huse og Boliger på Landet.

Lov om Afløsning af Grundbyrder muliggjorde så endelig, at såvel yderen som nyderen af denne pen-geydelse vil kunne kræve disse afløst gennem en kontant betaling af et engangsbetrag.

2.1.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Henset til at afløsningsmuligheden daterer sig fra 1918, må det antages, at alle sådanne afgifter på nuværende tidspunkt er afløst. Det foreslås derfor, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 1.

Da der imidlertid ikke eksisterer og aldrig har eksisteret nogen form for central registrering af påhvillende grundbyrder, er det ikke muligt fuldstændigt at udelukke, at der kunne være enkelte ejendomme, hvorpå der fortsat eksisterer en grundbyrdeforpligtelse.

For at tage højde for en sådan eventualitet, foreslås det i lovforslagets § 16, stk. 2, indføjet en bestemmelse, der muliggør, at et sådant tilfælde vil kunne behandles efter de hidtil gældende regler.

2.1.2. Lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser

2.1.2.1. Gældende ret

Efter § 1 i Lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, er miljø- og fødevareministeren bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om, at råtræ kun må forhandles under betegnelsen »EØF-sorteret«, hvis det er opmålt, sorteret og mærket efter nærmere angivne regler, og at betegnelserne for visse dimensions- eller kvalitetsklasser kun må anvendes, hvis træet opfylder de krav, der er fastsat for træ af den pågældende klasse.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 393 af 23. juni 1974 om sortering af råtræ. Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv nr. 68/89/EØF af 23. januar 1968 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om sortering af råtræ.

I bekendtgørelsen er der fastsat nærmere regler om sortering i dimensions- eller kvalitetsklasser og de metoder og retningslinjer, der skal følges ved opmåling og sortering af råtræ, hvis dette skal forhandles under sorteringsbetegnelsen »EØF-sorteret råtræ» eller under kvalitetsklassebetegnelserne A/EØF, B/EØF og C/EØF eller tilsvarende betegnelser på andre sprog.

Efter lovens § 2, som gengivet i bekendtgørelsens § 7, er overtrædelse af reglerne fastsat i bekendtgørelsen forbundet med strafansvar.

2.1.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Direktiv 68/89/EØF er ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 714/2007/EF af 20. juni 2007 med virkning fra den 31. december 2008, jf. beslutningens artikel 1.

Ophævelsen af direktivet er efter betragtning 2 og 3 i beslutningens præambel begrundet i, at de i direktivet fastsatte metoder til opmåling og sortering afviger fra de metoder, der normalt anvendes i forbindelse med transaktioner mellem virksomheder i skovbrugssektoren og træ- og papirindustrien, og de anses for ikke at være tilpasset markedssituationen og derfor ikke længere nødvendige af hensyn til det indre marked.

Af betragtning 5 i ophævelsesbeslutningens præambel fremgår, at ophævelsen af direktiv 68/89/EØF medfører, at angivelsen »EØF-sorteret« efter den 31. december 2008 ikke længere kan anvendes i

forbindelse med markedsføringen, og at tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser derfor skal ophæves.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering på baggrund af den beskrevne begrundelse for direktivets ophævelse, at der ikke er grundlag for at opretholde lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser. Det foreslås derfor, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 2. Med lovens ophævelse bortfalder bekendtgørelse nr. 393 af 23. juni 1974 om sortering af råtræ.

2.1.3. Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter

2.1.3.1. Gældende ret

Efter lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter kunne der i årene 1987-1991 ansøges om tilskud til at gennemføre projekter til produktudvikling i forarbejdning og forædling af jordbrugsprodukter samt aktiviteter, som er nødvendige forudsætninger for en erhvervmæssig udnyttelse af resultaterne af udviklingsarbejdet. Tilskud kunne kun ydes, hvis virkningerne af projektet kunne påregnes inden for en periode på 5 år fra projektets begyndelse. Der ydes ikke længere tilskud efter loven.

2.1.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 1991.

Det foreslås derfor, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 3.

2.1.4. Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug

2.1.4.1. Gældende ret

Efter lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug kunne der i finansårene 1986-88 ydes tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger. Tilskuddene kunne ydes til ejere af private skove, når ejendommens samlede skovbevoksede areal ikke oversteg 50 ha, ligesom loven indeholder bestemmelser om opgørelser af den tilskudsberettigede udgift og om kontrol, tilsyn og klageadgang.

2.1.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at loven har udtømt sit indhold, da loven efter sit indhold alene dækker en bevilling for finansårene 1986-88, og da der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning.

Det foreslås derfor, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 4.

2.1.5. Lov om superficiære fæste- og lejeforhold

2.1.5.1. Gældende ret

Lov om superficiære fæste- og lejeforhold, der blev gennemført i 1917, regulerer forholdene i forbindelse med afløsning af superficiære fæste- og lejeforhold.

Ved fæste forstås en kontrakt, hvor f.eks. en godsejer overdrager brugsretten af f.eks. en gård til en fæster, mod at denne svarer nogle fæsteafgifter.

Superficiære fæste- og lejeforhold er en særegen form for fæste- og lejeforhold og er karakteriseret ved, at fæsteren ejer en beboelsesbygning, der er opført på jord, som er fæstet eller lejet for et vist åremål, enten som livsfæste eller på fast åremål.

Ved livsfæste forstås et brugsforhold, der kun er stiftet for fæsterens og dennes eventuelle enkes livstid, i modsætning til arvefæste, hvor fæsteretten overføres fra fæsteren til hans arvinger.

Lov om superficiære fæste- og lejeforhold har karakter af en beskyttelseslov, da loven giver fæster eller lejer ret til enten at fortsætte forholdet en vis tid eller at overtage jorden.

Det følger af lovens § 1, at når fæste eller leje af jord uden for København, Frederiksberg og købstædernes bygrunde (de tidligere købstæder var opdelt i bygrunde og markjorder) er indgået som livsfæste eller på fast åremål, dog mindst 25 år, og brugeren ejer derpå værende beboelsesbygninger, som han ikke er forpligtet til at aflevere i kontraktmæssig stand ved brugsforholdets ophør, kan han ved henvendelse til den for regionen beskikkede aflønningsformand, jf. lovens § 5, kræve den af brugsforholdet omfattede jord ansat til dens værdi i handel og vandel.

Efter lovens § 4, stk. 1, kan brugeren (eller dennes arvinger) forlange brugsforholdet forsat på åremål i højst 25 år mod at udrede en årlig afgift til ejere af 4 pct. af det beløb, hvortil jorden er vurderet. Efter lovens § 4, stk. 2, har ejeren dog ret til at forlange, at brugere i stedet for at fortsætte brugsforholdet skal købe jorden for vurderingssummen.

Herudover indeholder loven regler om erstatning for værdien af bygningerne i visse særlige tilfælde, jf. § 4, stk. 3 og 4, og de processuelle regler m.v. vedr. aflønningsforretningerne.

2.1.5.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Med lensafløsningen (afviklingen af danske majorater, dvs. grevskaber, baronier og stamhuse) og jordlovene i 1919, der bl.a. sikrede de sidste fæstegårdes overgang til selveje, blev fæstesystemet i Danmark endeligt afskaffet. På dette tidspunkt anslås det, at der kun var ca. 300 fæstegårde tilbage.

Allerede i forbindelse med fæstegodsets overgang til selveje blev størsteparten af de superficiære fæsteforhold afløst. Som det fremgår ovenfor, så vil de forhold, der er omfattet af loven, være indgået som livsfæste eller på fast åremål.

Da lovens anmodning om gennemførsel af vurderingsforretning efter lovens § 2 skal indgives senest 3 måneder efter brugerens eller dennes arvingers død, og da lovens § 4 alene hjemler en forlængelse af brugsforholdet på højst 25 år efter gennemført vurderingsforretning, må det anses for ubetænkeligt at antage, at alle sådanne fæsteforhold på nuværende tidspunkt er afløst. Det foreslås derfor, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 5.

Da der imidlertid ikke eksisterer og aldrig har eksisteret nogen form for central registrering af superficiære fæsteforhold, er det ikke muligt fuldstændigt at udelukke, at der kunne være enkelte ejendomme, som forsat er omfattede af et sådant fæsteforhold.

For at tage højde for en sådan eventualitet, foreslås der i lovforslagets § 16, stk. 2, indføjet en bestemmelse, der muliggør, at et sådant tilfælde vil kunne behandles efter de hidtil gældende regler.

2.1.6. Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere

2.1.6.1. Gældende ret

Efter lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere kunne der efter ansøgning inden 1. april 1994 ydes garanti for lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond til ejerne af jordbrugsejendomme med henblik på sanering og omlægning af gæld. Garantierne kunne ydes for lån, der udgjorde indtil 30 % af ejendommens kontantværdi. Dog maksimalt modsvarende den gæld, der pr. en skæringsdag var pantsikret ud over 70 % af ejendommens kontantværdi eller som ikke er pantsikret.

Loven indeholder en række nærmere bestemmelser om, hvilke lån, der kan stilles garanti for, om den belånte ejendoms drift, og om anvendelsen af det garanterede lån. Garantien kunne kun ydes for lån med en løbetid på 15 år.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om muligheder for indeksering af lånet, for rykning og om indfrielse før tid, samt om overtagelse ved hensiddet i uskiftet bo.

2.1.6.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da loven efter sit indhold ikke giver mulighed for at yde garanti for lån med en længere løbetid end 15 år, og fristen for indgivelse af ansøgning herom var fastsat til 1. april 1994, vil alle lån garanteret efter loven på nuværende tidspunkt være afviklede, hvorfor det må anses for ubetænkeligt at ophæve loven.

Loven foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 6.

2.1.7. Lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven)

2.1.7.1. Gældende ret

Innovationsloven er en rammelov, der udgør administrationsgrundlaget for en målrettet stimulering af fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren til innovation, forskning og udvikling.

Formålet med innovationsloven, jf. lovens § 1, er at fremme fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektorens innovations-, forsknings- og udviklingsindsats med henblik på at bidrage til at

- 1) sikre, at de fødevarer, der produceres, er sunde og af høj kvalitet,
- 2) styrke fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektorens konkurrenceevne,
- 3) fremme udviklingen af nye produkter, herunder nonfoodprodukter, med højt innovationsindhold,
- 4) bevare jordbrugs- og fiskerierhvervenes ressourcegrundlag og sikre miljø og dyrevelfærd samt gode arbejdsbetingelser,
- 5) forbedre forbrugernes mulighed for at opnå relevante og pålidelige oplysninger om produkterne egenskaber og om de forhold, hvorunder produkterne er produceret, og
- 6) styrke innovationskapaciteten i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektorens virksomheder og institutioner.

Herudover indeholder innovationsloven hjemmel til at yde tilskud til fremme af udviklingsprojekter målrettet økologisk jordbrugsproduktion, jf. lovens kapitel 3.

I medfør af innovationslovens § 3, stk. 1, har miljø- og fødevarerministeren nedsat et innovationsudvalg for fødevarersektoren (Innovationsudvalget), som efter lovens § 3, stk. 2, træffer afgørelse om at yde tilskud.

De nærmere regler om ansøgningsprocedurer og Innovationsudvalget m.v. er fastsat ved bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødeva-

re-, jordbrugs- og fiskerisektoren, og cirkulære nr. 9846 af 1. december 2008 om forretningsorden for og sekretariatsbetjening af Innovationsudvalget vedrørende tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren.

2.1.7.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Innovationsloven er afløst af lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram, jf. lovbekendtgørelse nr. 23 af 4. januar 2017, hvoraf §§ 1-7 trådte i kraft den 8. februar 2010, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 3. februar 2010, og §§ 8-22 trådte i kraft den 20. juni 2010, jf. bekendtgørelse nr. 624 af 10. juni 2010. Der kan derfor ikke længere ydes tilskud efter innovationsloven. Efter Miljø- og Fødevareministeriets oplysninger forefindes der på nuværende tidspunkt stadig ét forhold under innovationsloven, som endnu ikke er endeligt afviklet.

Da der ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, må det skønnes ubetænkeligt at ophæve loven, og det foreslås derfor, at innovationsloven ophæves, jf. lovforslagets § 7.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til det resterende forhold under loven, foreslås det endvidere, jf. lovforslagets § 16, stk. 3, at innovationsloven skal finde anvendelse for det forhold, der fortsat reguleres efter loven, også efter lovens ophævelse.

Efter § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram er miljø- og fødevareministeren bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for ophævelse af innovationsloven.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det ikke vil være muligt inden for rammerne af den beskrevne bemyndigelse i § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram at fastsætte regler, hvorefter bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren opretholdes efter innovationslovens ophævelse, indtil det resterende forhold under loven er endeligt afviklet. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. de nærmere regler om tilbagebetaling af uberettiget modtaget tilskud. Det foreslås derfor, at de regler, der er fastsat i medfør af innovationsloven ved bekendtgørelsen, og som ligesom loven forudsættes at finde anvendelse på det forhold, der fortsat reguleres efter loven, opretholdes også efter lovens ophævelse, jf. lovforslagets § 16, stk. 7.

Endeligt foreslås det i § 16, stk. 5, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler, herunder at ændre de i medfør af loven fastsatte regler vedrørende det forhold, der er omfattet af loven, indtil dette forhold er fuldt ud afviklet.

2.1.8. Lov om ophørsstøtte til jordbrugere

2.1.8.1. Gældende ret

Loven giver mulighed for, inden for en ramme, det fastsættes på de årlige bevillingslove, at yde ophørsstøtte til ejere og forpagtere af jordbrugsbedrifter, der ophører med landbrugs- eller gartnerivirksomhed i en periode fra 1. januar 1995 til 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til ansøgere, der på ansøgningstidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som efter at have haft jordbrug som hovederhverv i de foregående 10 år ophørte med al erhvervsmæssig landbrugs- og gartnerivirksomhed.

Loven fastsætter nærmere regler om, at de således frigjorte arealer primært skal afhændes enten til supplerende af bestående heltidsbedrifter eller ved at indgå i en jordfordeling, alternativt overdrages til anvendelse uden for landbrug og gartneri.

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der udbetaltes for en periode af 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække, hvis ansøgeren ved ophørstidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse, hvis den samlede sum af ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sygedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for offentlig indkomst overstiger det maksimale beløb, der kan udbetales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorforfølgning.

2.1.8.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Det følger af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 809 af 12. oktober 1995 om ophørsstøtte til jordbrugere, at ansøgning om ophørsstøtte skulle være indgivet senest den 31. december 1998. Da ophørsstøtten var en 10-årig, maksimalt 12-årig ydelse, følger det heraf, at ordningen var slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke længere aktive konti under ordningen.

Loven foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 8. Med lovens ophævelse bortfalder bekendtgørelse nr. 809 af 12. oktober 1995 om ophørsstøtte til jordbrugere.

2.1.9. Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme

2.1.9.1. Gældende ret

Efter lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme kunne realkreditlån i landbrugsejendomme m.v. og andre lån end realkreditlån med sikkerhed i landbrugsejendomme, der var ydet inden 1. maj 1988, indfries ekstraordinært og erstattes af realkreditlån. Ansøgning herom skulle være indgivet senest den 15. december 1989. Herudover kunne der i medfør af loven ydes statsgaranti for lån, der optages med henblik på sanering af gæld. Refinansieringen kunne ydes på låneserier med indtil 30 årig løbetid, dvs. med udløb i 2020-2021.

2.1.9.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Uagtet at de anvendte låneserier fortsat kan være i brug, i det omfang disse lån ikke senere er blevet omlagt, vil disse være så tæt på udløb, at det må skønnes ubetænkeligt at ophæve loven. Loven foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 9.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at aktivere lånegarantien for et lån omfattet af denne ordning, foreslås det endvidere, jf. lovforslagets § 16, stk. 4, at loven fortsat skal finde anvendelse for sådanne forhold også efter lovens ophævelse.

Herudover foreslås det, at de regler, der er fastsat ved bekendtgørelse i medfør af loven, og som ligesom loven forudsættes at finde anvendelse på det forhold, der fortsat reguleres efter loven, opretholdes også efter lovens ophævelse, jf. lovforslagets § 16, stk. 7.

Endeligt foreslås det i § 16, stk. 6, at miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte regler, herunder at ændre de i medfør af loven fastsatte regler vedrørende forhold, der er omfattet af loven, indtil disse er fuldt ud afviklet.

2.1.10. Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v.

2.1.10.1. Gældende ret

Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v. er en rammelov, der fastsætter administrationsgrundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik for den 7 årige programperiode i årene 2000-2006. De konkrete tilskudsordninger er etableret efterfølgende ved bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven.

Loven blev afløst af Landdistriktsloven, jf. lov nr. 316 af 31. marts 2007, der indeholdt grundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik i programperiode 2007-2013.

Der er medfør af loven givet tilsagn om tilskud i op til 20 år, hvorefter der fortsat modtages anmodninger om udbetalinger.

2.1.10.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da loven er begrænset til at udgøre grundlaget for EU's landdistriktsstøttepolitik for den 7 årige programperiode i årene 2000-2006, og der således ikke længere kan ydes tilsagn om tilskud efter loven, samt at der ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, foreslås det, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 10.

Som det fremgår ovenfor, så modtages der fortsat anmodninger om udbetalinger i henhold til de 20-årige tilsagn givet i medfør af loven. Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til de allerede bevilgede tilsagn om tilskud, foreslås det, jf. § 16, stk. 3, at loven fortsat skal finde anvendelse for tilsagn om tilskud, der er givet i henhold til loven.

Det foreslås endvidere, at de regler, der er fastsat i medfør af loven, og som ligesom loven forudsættes at finde på anvendelse på de forhold, der er reguleret af loven, opretholdes også efter lovens ophævelse, jf. § 16, stk. 7.

Endelig foreslås det i § 16, stk. 5, at miljø- og fødevareministerieren bemyndiges til at fastsætte regler, herunder ændre de i medfør af loven fastsatte regler vedrørende de tilsagn om tilskud, der er ydet i medfør af loven, indtil disse er fuldt udbetalte eller ophørte.

2.1.11. Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.

2.1.11.1. Gældende ret

Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., udgjorde til og med 1999 administrationsgrundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik. Loven blev i 2000 afløst af lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v., der udgjorde grundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik for den 7 årige programperiode i årene 2000-2006. De konkrete tilskudsordninger er etableret efterfølgende ved bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven.

Loven er i al væsentlighed ophævet med undtagelse af lovens kapitel 2 om miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (herefter MVJ-ordningen), og lovens kapitel 7-10 for så vidt angår administration m.v. i relation til lovens kapitel 2.

I medfør af loven er der ydet en række tilsagn om tilskud under MVJ-ordningen med en varighed på op til 20 år.

2.1.11.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da der ikke længere bevilges nye tilsagn om tilskud efter ordningen, og således ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, foreslås det, at lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. ophæves, jf. lovforslagets § 11.

Som det fremgår ovenfor, så modtages der fortsat anmodninger om udbetalinger i henhold til de 20-årige tilsagn givet i medfør af loven. Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til de allerede bevilgede tilsagn om tilskud, foreslås det, jf. § 16, stk. 3, at loven fortsat skal finde anvendelse for tilsagn om tilskud, der er givet i henhold til loven.

Det foreslås endvidere, at de regler, der er fastsat i medfør af loven, og som ligesom loven forudsættes at finde på anvendelse på de forhold, der er reguleret af loven, opretholdes også efter lovens ophævelse, jf. § 16, stk. 7.

Endelig foreslås det i § 16, stk. 5, at miljø- og fødevareministerieren bemyndiges til at fastsætte regler, herunder ændre de i medfør af loven fastsatte regler vedrørende de tilsagn om tilskud, der er ydet i medfør af loven, indtil disse er fuldt udbetalte eller ophørte.

2.1.12. Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.

2.1.12.1. Gældende ret

Efter lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. kunne der ydes støtte til investeringer i anlæg til opbevaring af husdyrgødning, der var nødvendige til opfyldelse af lovgivningens krav til udbringning, udnyttelse og opbevaring af husdyrgødning fra landbrug og andre virksomheder med husdyrhold.

Endvidere kunne der ydes støtte til anlæg, der medfører en større opbevaringskapacitet, end hvad der var nødvendigt for at opfylde lovgivningens krav til udbringning og udnyttelse af husdyrgødning. Støtte ydedes til investering, der blev påbegyndt og afsluttet i perioden fra 1. december 1985 og til 1. oktober 1995. Støtte til investeringer, der ikke oversteg 85.000 kr., blev ydet som et kontant tilskud. Støtte til investeringer på over 85.000 kr., ydedes i lige store rater én gang årligt i 10 år.

Efter loven kunne der endvidere ydes statsgaranti for lån på ikke over 400.000 kr., der optoges til investeringer, der var berettiget til støtte efter loven. Ansøgning herom skulle være indsendt senest 31. marts 1996, og garantien kunne ikke udstrækkes til mere end 15 år fra datoen for lånets optagelse.

2.1.12.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Der ydes ikke længere støtte under ordningen, ligesom det må lægges til grund, at alle statsgarantier for lån ydet under ordningen vil være ophørt.

Det foreslås på dette grundlag, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 12.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til resterende udløste statsgarantier efter loven foreslås det endvidere, at loven vil skulle finde anvendelse for disse forhold efter lovens ophævelse, jf. lovforslagets § 16, stk. 4.

Endelig foreslås det i § 16, stk. 6, at miljø- og fødevareministerieren bemyndiges til at fastsætte regler vedrørende de udløste statsgarantier for lån, der er stillet i medfør af loven, indtil disse er ophørte.

2.2. Love under Udenrigsministeriets ressort, der foreslås ophævet

2.2.1. Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank

2.2.1.1. Gældende ret

Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank havde til formål at yde lån til dansk fiskeri og akvakultur gennem den til formålet etablerede fiskeribank. Fiskeribanken blev nedlagt med udgangen af 2008, jf. lov nr. 1393 af 21. december 2005 om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank (afvikling og nedlæggelse m.v. af Kongeriget Danmarks Fiskeribank). I den forbindelse overgik administrationen af aktiver og passiver til staten. Disse opgaver varetages i dag af Udbetaling Danmark, jf. § 1 a, nr. 23, i lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016.

Efter bankens nedlæggelse fastsætter Udbetaling Danmark de rentesatser, der skal gælde for bankens eksisterende udlån med en variabel rente, der oprindeligt var baseret på bankens løbende udstedelse af obligationer, og de aktuelle rentevilkår m.v., som skal anvendes ved konvertering af udbetalte lån. Fastsættelsen skal ske på grundlag af den effektive rente på statspapirer med samme varighed, som ville gælde for bankens obligationer, med et rentetillæg svarende til forskellen mellem den effektive rente på de pågældende statspapirer og fiskeribankobligationer på tidspunktet for ophøret af bankens obligationsudstedelser.

Udbetaling Danmark fastsætter endvidere indfrielsesvilkårene for inkonverterbare, nominelt fastforrentede lån.

2.2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Henset til, at der er hengået ti år siden nedlæggelsen af Kongeriget Danmarks Fiskeribank, i hvilken periode der ikke har været udstedt nye lån, anses det for hensigtsmæssigt at ophæve loven under hensyn til den derved opnåede forenkling af den samlede lovmasse. Det foreslås derfor, at loven ophæves, jf. lovforslagets § 13.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til resterende udestående lån og fordringer, der er ydet efter loven, foreslås det endvidere, at loven vil skulle finde anvendelse for disse forhold efter lovens ophævelse, jf. lovforslagets § 16, stk. 4.

Herudover foreslås det, at de regler, der er fastsat i medfør af loven, og som ligesom loven forudsættes at finde på anvendelse på de forhold, der er reguleret af loven, opretholdes også efter lovens ophævelse, jf. § 16, stk. 7.

Endelig foreslås det i § 16, stk. 6, at ministeren for fiskeri og ligestilling bemyndiges til at fastsætte regler vedrørende resterende udestående lån og fordringer, der er ydet efter loven, indtil disse er tilbagebetalte eller ophørte.

De eksisterende regler for de endnu udestående lån og fordringer videreføres gennem overgangsbestemmelsen.

2.2.2. Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere

2.2.2.1. Gældende ret

Efter lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere kunne der inden for en ramme, der fastsattes på de årlige bevillingslove, ydes ophørsstøtte til erhvervsfiskere, der ophørte med erhvervsmæssigt fiskeri i perioden fra 1. januar 1994 til 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til fiskere, der på ansøgningstidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som havde haft fiskeri som hovederhverv i de forudgående 10 år, de seneste to år på et fartøj, som modtog ophørsstøtte efter lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet.

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der udbetaltes for en periode af 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække, hvis ansøgeren ved ophørstidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse, hvis den samlede ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sygedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for offentlig indkomst oversteg det maksimale beløb, der kan udbetales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorforfølgning.

Det fulgte af § 8 i bekendtgørelse nr. 669 af 14. juli 1994 om ophørsstøtte til erhvervsfiskere, at ansøgning om ophørsstøtte skulle være indgivet senest 3 måneder efter ophørstidspunktet og senest den 31. december 1998.

2.2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da ophørsstøtten var en 10-årig, maksimalt 12-årig ydelse, følger det heraf, at ordningen har været slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke længere aktive udbetalinger under ordningen.

Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere foreslås derfor ophævet, jf. lovforslagets § 14.

2.2.3. Lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet

2.2.3.1. Gældende ret

Efter § 1 i lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet kunne fiskeriministeren i finansårene 1987 og 1988 afgive tilsagn om støtte til fiskerifartøjers endelige ophør i dansk erhvervsfiskeri inden for en ramme på 98 mio. kr. i 1987 og 132 mio. kr. i 1988.

Fiskeriministeren var endvidere bemyndiget til at give tilsagn om statsgaranti for lån fra Kongerigets Danmarks Fiskeribank i samme periode inden for en ramme på 100 mio. kr., jf. lovens § 2.

Baggrunden for loven, der havde tæt tilknytning til lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 282 af 30. april 1994, var en række alvorlige akutte problemer inden for fiskeriet, der ikke mindst skyldtes, at verdensmarkedspriserne på fiskemel og fiskeolie blev reduceret så drastisk, at rentabiliteten i industrifiskeriet blev bragt i fare. Der havde derfor været indsat en større kapacitet i konsumfiskeriet, hvilket betød, at vigtige kvoter hurtigere blev fisket.

Med loven blev der indført to sammenhængende foranstaltninger: En styrkelse af ophørsordningen, således at fangstkapaciteten kunne tilpasses fiskerimulighederne, og en refinansieringsordning, som havde til formål at lette afdrags- og rentebyrden for de fartøjer, som forblev i fiskeriet, og som derfor på længere sigt ville kunne drage nytte af de fiskeressourcer, som blev befisket af færre fartøjer.

Støttemidlerne vedrørende ophørsordningen efter lov om støtte og statsgaranterede lån skulle ifølge loven udmøntes i overensstemmelse med §§ 1-3 og 8-13 i lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v. Efter denne lovs § 3 kunne ejere af fartøjer, der modtog støtte til endeligt ophør, i en periode på 5 år efter fartøjets sletning i Skibsregistret ikke opnå tilladelse til at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri, som ikke var registreret her i landet som fiskerifartøj.

Lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v. blev ophævet ved § 19, stk. 2, i lov nr. 483 af 12. juni 1996, den 1. januar 1997, jf. bekendtgørelse nr. 1104 af 13. december 1996 om ikrafttræden af lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren.

Refinansieringsordningen efter lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet indebar, at lån baseret på en statsgaranti kunne anvendes til refinansiering af renter og afdrag på lån i Kongeriget Danmarks Fiskeribank, samt betaling af kortfristet gæld, som f.eks. ydelser på skibskredit, leverandørgæld, overtræk på kassekredit m.v.

Ordningen, der blev administreret af Kongeriget Danmarks Fiskeribank, var tilrettelagt således, at fartøjsejere, som kunne dokumentere en væsentlig tilbagegang i fartøjets driftsresultat før renter på grund af især de lave industrifiskepriser eller kvotestop, kunne opnå statsgaranterede lån, såfremt det skønnedes, at fartøjet derefter kunne blive i fiskeriet. Fiskerifartøjer, der havde restancer svarende til mindst 2 terminer, kunne komme i betragtning, dog således at de statsgaranterede lån ikke kunne overstige 20 pct. af fartøjets værdi (højest svarende til forsikringssummen).

Kongeriget Danmarks Fiskeribank blev nedlagt fra udgangen af 2008, jf. lov nr. 1393 af 21. december 2005 om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank (afvikling og nedlæggelse m.v. af Kongeriget Danmarks Fiskeribank). I den forbindelse overgik administrationen af aktiver og passiver til staten. Disse opgaver varetages i dag af Udbetaling Danmark, jf. § 1 a, nr. 23, i lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1507 af 6. december 2016. Der henvises til lovforslagets punkt 2.2.1. og § 13.

2.2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser og lovforslagets indhold

Da både ophørsstøtten og refinansieringsordningen var begrænset til finansårene 1987 og 1988, foreslås lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet ophævet jf. lovforslagets § 15.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til resterende udestående lån efter loven, foreslås det endvidere, at loven vil skulle finde anvendelse for disse forhold efter lovens ophævelse, jf. lovforslagets § 16, stk. 4.

Endelig foreslås det i § 16, stk. 6, at ministeren for fiskeri og ligestilling bemyndiges til at fastsætte regler vedrørende resterende udestående lån og fordringer, der er ydet efter loven, indtil disse er tilbagebetalt eller ophørte.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. juli 2018 til den 10. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: [høringsparterne opført på høringslisten indsættes efter offentlig høring].

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Lov om Afløsning af Grundbyrder)

Lov om Afløsning af Grundbyrder udgør den sidste og afsluttende del af fæsteafløsningen, der indledes efter landboreformerne i sidste halvdel af 1700 tallet. Loven vedrører de fæsteafgifter, der skulle udredes af brugerne af de fæsteejendomme, der endnu ikke var overgået til selveje.

Loven indeholder en pligtig omlægning af grundbyrder, der fortsat afregnedes i naturalier eller i naturalieydelse til en årlig fast pengeydelse. Der er i loven fastsat nærmere regler for beregningen af denne pengeydelse, herunder for særlige skønforretninger, i det omfang der ikke måtte kunne opnås enighed ad anden vej. Denne del af loven skulle gennemføres med virkning for den fæsteafgift, der skulle svares for året 1918.

Loven indeholder endvidere regler om, at såvel yderen som yderen af sådanne fæsteafgifter kan kræve disse afløst gennem betaling af en engangssum beregnet efter nærmere angivne regler.

Endelig indeholder loven et forbud mod en fremtidig pålægning af grundbyrder på faste ejendomme.

Der har ikke i en længere årrække været hverken afløsningssager eller forespørgsler om sådanne, hvorfor det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål og derfor ikke længere har praktisk anvendelse.

Det foreslås derfor, at Lov om Afløsning af Grundbyrder ophæves.

Der eksisterer ikke og har aldrig eksisteret en central registrering af ejendomme med påhvilende grundbyrder, men ved lovens vedtagelse var der ifølge sekundære kilder kun cirka 1500 ejendomme tilbage, som fortsat var på fæstevilkår, og det må forudsættes, at disse alle er blevet afløst i årene efter lovens vedtagelse. Det er ikke muligt fuldstændigt at udelukke, at der kan være enkelte ejendomme, hvorpå der fortsat eksisterer en grundbyrdeforpligtelse.

For at tage højde for en sådan eventualitet foreslås det, at loven vil skulle finde anvendelse for sådanne forhold også efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemelsen i § 16, stk. 2.

Til § 2

(Lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser)

Efter § 1 i lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, er miljø- og fødevareministeren bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om, at råtræ kun må forhandles under betegnelsen »EØF-sorteret«, hvis det er opmålt, sorteret og mærket efter nærmere angivne regler, og at betegnelserne for visse dimensions- eller kvalitetsklasser kun må anvendes, hvis træet opfylder de krav, der er fastsat for træ af den pågældende klasse.

Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 393 af 23. juni 1974 om sortering af råtræ. Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv nr. 68/89/EØF af 23. januar 1968 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om sortering af råtræ.

Direktiv 68/89/EØF er ophævet Europa-Parlamentets og Rådets beslutning Nr. 714/2007/EF af 20. juni 2007 med virkning fra den 31. december 2008, jf. beslutningens artikel 1.

Ophævelsen af direktivet er efter betragtning 2 og 3 i beslutningens præambel begrundet i, at de i direktivet fastsatte metoder til opmåling og sortering afviger fra de metoder, der normalt anvendes i forbindelse med transaktioner mellem virksomheder i skovbrugssektoren og træ- og papirindustrien, og de anses for ikke at være tilpasset markedssituationen og derfor ikke længere nødvendige hensyn til det indre marked.

Af betragtning 5 i ophævelsesbeslutningens præambel fremgår, at ophævelsen af direktiv 68/89/EØF medfører, at angivelsen »EØF-sorteret« efter den 31. december 2008 ikke længere kan anvendes i forbindelse med markedsføringen, og at tilsvarende nationale gennemførelsesbestemmelser derfor skal ophæves.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering på baggrund af den beskrevne begrundelse for direktivets ophævelse, at der ikke er grundlag for at opretholde lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser. Det foreslås derfor, at lov om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser, ophæves.

Til § 3

(Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter)

Lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter hjemler, at der i årene 1987-1992 kunne ansøges om tilskud til at gennemføre projekter til produktudvikling i forarbejdning og forædling af jordbrugsprodukter samt til aktiviteter, som er nødvendige forudsætninger for en erhvervsmæssig udnyttelse af resultaterne af udviklingsarbejdet.

De nærmere retningslinjer for, hvilke projekter der kunne opnå tilskud efter loven, er beskrevet i vejledning nr. 13130 af 30. januar 1988.

Tilskud kunne kun ydes, hvis virkningerne af projektet kunne påregnes inden for en periode på 5 år fra projektets begyndelse.

Der ydes ikke længere tilskud efter loven, idet den tilskudsordning, som loven danner ramme om, ikke er blevet forlænget ud over finansåret 1991.

Det foreslås derfor, at lov om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter ophæves.

Til § 4

(Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug)

Lov om tilskud til produktions- beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug hjemler, at der i finansårene 1986 til 1988 kunne ydes tilskud til produktions- beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug. Beløbsrammen for denne ordning var fastsat på de årlige finanslove for de omfattede år.

Loven er en ændring af den tidligere lov nr. 476 af 14. september 1977 om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug. Tilskuddene, der udgjorde

indtil 100 % af den arbejdsløn, der medgik til det pågældende arbejdes udførelse, kunne ydes til ejere af private skove, når ejendommens samlede skovbevoksede areal ikke oversteg 50 ha. Loven indeholder endvidere bestemmelser om opgørelser af den tilskudsberettigede udgift og om kontrol, tilsyn og klageadgang.

Idet loven efter sit indhold alene dækker en bevilling for finansårene 1986-88, og der ikke senere har været behov for en fornyelse af denne støtteordning, må loven anses for at have udtømt sit indhold.

Det foreslås derfor, at lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug ophæves.

Til § 5

(Lov om superficiære fæste- og lejeforhold)

Lov om superficiære fæste- og lejeforhold regulerer de særlige fæste- og lejeforhold, hvor fæsteren eller lejereren selv ejer en beboelsesbygning på den fæstede eller lejede grund.

Loven er en beskyttelseslov, idet den efter sit indhold sikrer, at fæsteren eller lejereren enten kan fortsætte fæste- eller lejemålet i en vis årrække, eller overtage jorden til en pris, der fastsættes af en specifik offentlig vurderingsforretning, foretaget af en særskilt udpeget afløsningsformand.

Der eksisterer ikke og har aldrig eksisteret en central registrering af ejendomme med superficiære fæste eller lejeforhold, men der har i en længere årrække ikke været registreret sager på området.

Der er efter de oplysninger, der er til rådighed for Miljø- og Fødevareministeriet ikke længere tilbageværende retsforhold omfattet af loven.

Det er derfor Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at loven har udtømt sit formål, og derfor ikke længere har praktisk anvendelse. Det foreslås derfor, at lov om superficiære fæste- og lejeforhold ophæves.

Det er ikke muligt fuldstændigt at udelukke, at der kan være enkelte ejendomme, der fortsat er omfattede af superficiære fæste- og lejeforhold. For at tage højde for en sådan eventualitet foreslås det, at loven vil skulle finde anvendelse for sådanne forhold også efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelsen i § 16, stk. 2.

Til § 6

(Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere)

Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere hjemler, at der inden for en på finansloven nærmere fastsat ramme kan ydes garanti for lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond til ejerne af jordbrugsejendomme med henblik på sanering og omlægning af gæld.

Garantierne kunne ydes for lån, der maksimalt udgjorde indtil 30 % af ejendommens kontantværdi. Lånene kunne dog maksimalt udgøre et beløb, der svarede til den samlede værdi af den gæld, der lå ud over 70 % af ejendommens kontantværdi, samt af ikke pantsikret erhvervsmæssig gæld, dog maksimalt 1,2 mio. kr. pr. ansøger og bedrift. Lånene forudsatte således, at ansøgerne havde en samlet gældsbelastning, der lå ud over 70 % af de samlede aktiver, samt at ansøger kunne godtgøre, at bedriften med et sådant gældssaneringslån ville have en økonomisk overlevelsessevne.

Ansøgninger om statsgaranterede gældssaneringslån skulle være indgivet senest den 1. april 1994. Lånene kunne ydes som 15 årige nominelt forrentede kontantlån eller som 15 årige indekslån

Loven indeholder endvidere bestemmelser om rykning, om indfrielse før tid, samt om overtagelse ved hensiddet i uskiftet bo.

Idet loven efter sit indhold således ikke hjemler lån med en længere løbetid end 15 år, og idet fristen for indgivelse af ansøgning herom var fastsat til 1. april 1994, vil alle lån garanteret efter loven på nuværende tidspunkt være afviklede, hvorfor det må anses for ubetænkeligt at ophæve loven.

Det foreslås derfor, at lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere ophæves.

Til § 7

(Innovationsloven)

Innovationsloven er en rammelov, der udgør administrationsgrundlaget for en målrettet stimulering af fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren til innovation, forskning og udvikling.

Formålet med innovationsloven fremgår af § 1, og er at fremme fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens innovations-, forsknings- og udviklingsindsats med henblik på at bidrage til at

- 7) sikre, at de fødevarer, der produceres, er sunde og af høj kvalitet,
- 8) styrke fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens konkurrenceevne,
- 9) fremme udviklingen af nye produkter, herunder nonfoodprodukter, med højt innovationsindhold,
- 10) bevare jordbrugs- og fiskerierhvervenes ressourcegrundlag og sikre miljø og dyrevelfærd samt gode arbejdsbetingelser,
- 11) forbedre forbrugernes mulighed for at opnå relevante og pålidelige oplysninger om produkternes egenskaber og om de forhold, hvorunder produkterne er produceret, og
- 12) styrke innovationskapaciteten i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektorens virksomheder og institutioner.

Herudover indeholder innovationsloven hjemmel til at yde tilskud til fremme af udviklingsprojekter målrettet økologisk jordbrugsproduktion, jf. lovens kapitel 3.

I medfør af innovationslovens 2, stk. 1, har miljø- og fødevareministeren nedsat et innovationsudvalg for fødevaresektoren (Innovationsudvalget), som loven § 2, stk. 2, som træffer afgørelse om at yde tilskud.

De nærmere regler om ansøgningsprocedurer og innovationsudvalget m.v. er fastsat ved bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren, og cirkulære nr. 9846 af 1. december 2008 om forretningsorden for og sekretariatsbetjening af Innovationsudvalget vedrørende tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren.

Innovationsloven er afløst af lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram, jf. lovbekendtgørelse nr. 23 af 4. januar 2017, der hvoraf §§ 1-7 trådte i kraft den 8. februar 2010, jf. bekendtgørelse nr. 124 af 3. februar 2010, og §§ 8-22 trådte i kraft den 20. juni 2010, jf. bekendtgørelse nr. 624 af 10. juni 2010. Der kan derfor ikke længere ydes tilskud efter innovationsloven. Efter miljø- og fødevareministeriets oplysninger forefindes der ét forhold under innovationsloven, som endnu ikke er endeligt afviklet.

Da der ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, må det skønnes ubetænkeligt at ophæve loven, og det foreslås derfor, at innovationsloven ophæves.

Efter § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram er miljø- og fødevareministeren bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for ophævelse af innovationsloven.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det ikke vil være muligt inden for rammerne af den beskrevne bemyndigelse i § 21, stk. 2, i lov om Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram at fastsætte regler, hvorefter bekendtgørelse nr. 772 af 15. juli 2008 om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren opretholdes efter innovationslovens ophævelse, indtil det resterende forhold under loven er endeligt afviklet. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. de nærmere regler om tilbagebetaling af uberettiget modtaget tilskud.

Skulle det undtagelsesvis være vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til det resterende forhold under loven, foreslås det derfor, at loven og de i medfør af loven fastsatte regler fortsat vil skulle finde anvendelse for dette forhold efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16, stk. 3, 5 og 7.

Til § 8

(Lov om ophørsstøtte til jordbrugere)

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere giver mulighed for, inden for en på finansloven nærmere fastsat ramme, at yde ophørsstøtte til ejere og forpagtere af jordbrugsbedrifter, der ophører med landbrugs- eller gartnerivirksomhed i en periode fra 1. januar 1995 til 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til ansøgere, der på ansøgningstidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som efter at have haft jordbrug som hovederhverv i de foregående 10 år ophørte med al erhvervsmæssig landbrugs- og gartnerivirksomhed. Loven fastsætter nærmere regler om, at støttemodtageren enten afhænder sine landbrugsareal eller bortforpagter disse i hele støtteperioden. I den forbindelse åbner loven for at afhændelsen kan ske gennem at lade arealer indgå i jordfordelinger eller ved afhændelse til offentlig myndighed

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der udbetaltes for en periode af 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække hvis ansøgeren ved ophørstidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse, hvis den samlede sum af ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sygedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for offentlig indkomst overstiger det maksimale beløb, der kan udbetales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorforfølgning.

Det følger af § 1, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 809 af 12. oktober 1995 om ophørsstøtte til jordbrugere, at ansøgning om ophørsstøtte skulle være indgivet senest den 31. december 1998. Da ophørsstøtten var en 10 årig, maksimalt 12 årig ydelse, følger det heraf, at ordningen er slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke længere aktive konti under ordningen.

Det foreslås derfor, at lov om ophørsstøtte til jordbrugere ophæves.

Til § 9

(Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme)

Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme hjemler, at realkreditlån i landbrugsejendomme m.v. og andre lån end realkreditlån med sikkerhed i landbrugsejendomme, der er ydet inden 1. maj 1988, kan indfries ekstraordinært og erstattes af refinansieringslån fra det samme finansieringsinstitut, som har ydet de indfrieede lån.

Refinansieringslån er efter loven lån ydet af realkreditinstitutter eller af Dansk Landbrugs Realkreditfond, og kan ydes som jordbrugslån, som udlandslån eller som lån baseret på særlige obligationer, og skal have sikkerhed inden for en lånegrænse på 45 % af ejendommens handelsværdi.

Loven hjemler, at miljø- og fødevarerministeren kan overtage de nævnte særlige obligationer, der udstedes i forbindelse med optagelsen af refinansieringslån, inden for en samlet ramme på 23 mia. kr., lige som ministeren kan bevilge afdragsbidrag til de nævnte jordbrugslån efter en nærmere specificeret beregningsmodel.

Der kan endvidere i medfør af loven ydes statsgaranti for lån, der optages med henblik på sanering af gæld.

Endelig indeholder loven en række tekniske bestemmelser om lånene, herunder om kriterier for bevilgning, indfrielse og hensiddet i uskiftet bo.

Ansøgning om refinansieringslån skal efter loven være indgivet senest den 15. december 1989. Refinansieringen kunne ydes på låneserier med indtil 30 årig løbetid, dvs. med udløb i 2020-2021.

Der bevilges således ikke længere nye lån eller garantier efter ordningen, og selv om det rent økonomisk må antages, at de langt fleste ydede lån under ordningen efterfølgende er blevet indfriet eller omlagt, kan det ikke ganske udelukkes, at der fortsat er aktive lån eller garantier under ordningen. Disse lån vil i givet fald være meget tæt på udløb.

Da der således ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, må det skønnes ubetænkeligt at ophæve loven. Det foreslås derfor, at lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme ophæves.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at aktivere lånegarantien for et lån omfattet af denne ordning, foreslås det, at loven og de i medfør af loven fastsatte regler fortsat vil skulle finde anvendelse for disse forhold efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16, stk. 4, 6 og 7.

Til § 10

(Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v.)

Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v. er en rammelov, der fastsætter administrationsgrundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik for den 7 årige programperiode i årene 2000-2006. De konkrete tilskudsordninger er etableret efterfølgende ved bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven.

Loven blev afløst af Landdistriktsloven, jf. lov nr. 316 af 31. marts 2007, der indeholdt grundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik i programperiode 2007-2013.

Da loven er begrænset til at udgøre grundlaget for EU's landdistriktsstøttepolitik for den 7 årige programperiode i årene 2000-2006, og der således ikke længere kan ydes tilsagn om tilskud efter loven, samt at der ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, foreslås lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v. ophævet.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til de allerede bevilgede tilsagn om tilskud, foreslås det, at loven og de i medfør af loven fastsatte regler fortsat vil skulle finde anvendelse for

disse forhold efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16, stk. 3, 5 og 7.

Til § 11

(Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v.)

Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., der til og med 1999 udgjorde administrationsgrundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik. Loven blev i 2000 afløst af lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v., der udgjorde grundlaget for gennemførelse af EU's landdistriktsstøttepolitik for den 7 årige programperiode i årene 2000-2006. De konkrete tilskudsordninger er etableret efterfølgende ved bekendtgørelser udstedt med hjemmel i loven.

Loven er i al væsentlighed ophævet med undtagelse af lovens § kapitel 2 om miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (herefter MVJ-ordningen), samt lovens kapitel 7-10 for så vidt angår administration m.v. i relation til lovens kapitel 2.

I medfør af lovens er der ydet en række tilsagn om tilskud under MVJ-ordningen med en varighed på op til 20 år. Der sker således fortsat udbetalinger på disse tilsagn.

Da der imidlertid ikke længere bevilges nye tilsagn om tilskud efter ordningen, og således ikke længere er væsentlig aktivitet under ordningen, foreslås det, at lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v. ophæves

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til de allerede bevilgede tilsagn om tilskud, foreslås det, at loven og de i medfør af loven fastsatte regler fortsat vil skulle finde anvendelse for disse forhold efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16, stk. 3, 5 og 7.

Til § 12

(Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v.)

Efter lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. kan der ydes støtte til investeringer i anlæg til opbevaring af husdyrgødning, der er nødvendige til opfyldelse af lovgivningens krav til udbringning, udnyttelse og opbevaring af husdyrgødning fra landbrug og andre virksomheder med husdyrhold.

Endvidere kan der ydes støtte til anlæg, der medfører en større opbevaringskapacitet, end hvad der er nødvendigt for at opfylde lovgivningens krav til udbringning og udnyttelse af husdyrgødning.

Støtte til investeringer, der ikke oversteg 85.000 kr., ydes som et kontant tilskud. Støtte til investeringer på over 85.000 kr., ydes i lige store rater én gang årligt i 10 år.

Støtten kunne dog kun ydes til investering, der blev påbegyndt og afsluttet i perioden fra 1. december 1985 og til 1. oktober 1995. Der er dermed ikke længere aktive sager under ordningen.

Efter loven kan der endvidere ydes statsgaranti for lån på ikke over 400.000 kr., der optages til investeringer, der er berettiget til støtte efter loven.

Disse statsgarantier kunne imidlertid kun ydes, hvis ansøgning herom var indsendt senest 31. marts 1996, og garantien kunne ikke udstrækkes til mere end 15 år fra datoen for lånets optagelse.

Der er dermed ej heller længere aktive garantier under ordningen.

Da der således ikke længere er aktiviteter under ordningen, og det må lægges til grund, at alle statsgarantier for lån ydet under ordningen vil være ophørt foreslås det, at lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v. ophæves.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til resterende udløste statsgarantier efter loven foreslås det, at loven vil skulle finde anvendelse for disse forhold efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16, stk. 4 og 6.

Til § 13

(Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank)

Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank er delvist ophævet i forbindelse med nedlæggelsen af selve fiskeribanken med udgangen af 2008. Fiskeribankens virksomhed er således ophørt, idet endnu udestående lån administreres af Udbetaling Danmark indtil disse er endeligt indfrie.

Da der således ikke længere er egentlige aktiviteter under loven, må det skønnes ubetænkeligt at ophæve denne. Det foreslås derfor, at lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank ophæves.

Administrationen af de endnu udestående lån vil fortsat skulle varetages af Udbetaling Danmark i henhold til lovens bestemmelser, jf. herved overgangsbestemmelsen i § 16, stk. 4, 6 og 7.

Til § 14

(Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere)

Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere giver mulighed for, inden for en på finansloven nærmere fastsat ramme, at yde ophørsstøtte til erhvervsfiskere. Ophørsstøtten kan ydes til personer, der ophører med fiskeri i perioden fra den 1. januar 1994 til den 31. december 1998.

Ophørsstøtten kunne ydes til ansøgere, der på ansøgningstidspunktet var mellem 55 og 67 år, og som havde drevet erhvervsfiskeri i de forudgående 10 år, og som havde været beskæftiget de forudgående 2 år på et fartøj, der modtager ophørsstøtte, og som ophører med al erhvervsmæssigt fiskerivirksomhed.

Ophørsstøtten udgjordes af en årlig godtgørelse, der blev udbetalt i 10 år, idet det samlede støttebeløb dog kunne fordeles over en længere årrække, hvis ansøgeren ved ophørstidspunktet endnu ikke var fyldt 57 år.

Loven indeholder endvidere en modregningsbestemmelse hvis den samlede sum af ophørsstøtte, arbejdsindkomst, sygedagpenge og kontanthjælp eller visse andre former for offentlig forsørgelse overstiger det maksimale beløb, der kan udbetales i henhold til lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Loven indeholder endvidere bestemmelser om forbud mod overdragelse af ophørsstøtte, bortset fra ved dødsfald, og om begrænsning i adgangen til kreditorforfølgning.

Da ophørsstøtten var en 10 årig, maksimalt en 12 årig ydelse, følger det heraf, at ordningen er slutudbetalt senest i løbet af 2010. Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke længere aktive udbetalinger under ordningen.

Det foreslås derfor, at lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere ophæves.

Til § 15

(Lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet)

Efter § 1 i lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet kunne fiskeriministeren i finansårene 1987 og 1988 kunne afgive tilsagn om støtte til fiskerifartøjers endelige ophør i dansk erhvervsfiskeri inden for en ramme på 98 mio. kr. i 1987 og 132 mio. kr. i 1988. Fiskeriministeren var endvidere bemyndiget til at give tilsagn om statsgaranti for lån fra Kongerigets Danmarks Fiskeribank i samme periode inden for en ramme på 100 mio. kr., jf. lovens § 2.

Støttemidlerne vedrørende ophørsordningen efter loven skulle udmøntes i overensstemmelse med §§ 1-3 og 8-13 i lov om støtte til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet m.v. Efter denne lovs § 3 kunne ejere af fartøjer, der modtog støtte til endeligt ophør, i en periode på 5 år efter fartøjets sletning i Skibsregistret ikke opnå tilladelse til at anvende et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri, som ikke var registreret her i landet som fiskerfartøj.

Refinansieringsordningen efter loven indebar, at lån baseret på en statsgaranti kunne anvendes til refinansiering af renter og afdrag på lån i Kongeriget Danmarks Fiskeribank, samt betaling af kortfristet gæld, som f.eks. ydelser på skibskredit, leverandørgæld, overtræk på kassekredit m.v.

Ordningen, der blev administreret af Kongeriget Danmarks Fiskeribank, var tilrettelagt således, at fartøjsejere, som kunne dokumentere en væsentlig tilbagegang i fartøjets driftsresultat før renter på grund af især de lave industrifiskepriser eller kvotestop, kunne opnå statsgaranterede lån, såfremt det skønnedes, at fartøjet derefter kunne blive i fiskeriet. Fiskerfartøjer, der havde restancer svarende til mindst 2 terminer, kunne komme i betragtning, dog således at de statsgaranterede lån ikke kunne overstige 20 pct. af fartøjets værdi (højst svarende til forsikringssummen).

Da både ophørsstøtten og refinansieringsordningen var begrænset til finansårene 1987 og 1988, foreslås det, at lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet ophæves.

Skulle det undtagelsesvist vise sig aktuelt at gribe ind i forhold til resterende udløste statsgarantier efter loven foreslås det, at loven vil skulle finde anvendelse for disse forhold efter lovens ophævelse. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til overgangsbestemmelserne i § 16, stk. 4 og 6.

Til § 16

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2019, jf. *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 2*, at Lov om Afløsning af Grundbyrder (§ 1) og lov om superficiære fæste- og lejeforhold (§ 5) fortsat vil finde anvendelse på eksisterende forhold omfattet af de to love. Bestemmelsen i *stk. 2* sikrer, at eventuelle resterende afløsningsforhold for ejendomme eller superficiære fæste- og lejeforhold omfattet af de pågældende love vil kunne behandles efter disse loves bestemmelser uanset lovenes ophævelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven) (§ 7), lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v. (§ 10), og lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for landbrug og fiskeri m.v. (§ 11) fortsat vil finde anvendelse på tilskud og tilsagn om tilskud, der er givet inden den 1. januar 2019. Bestemmelsen i *stk. 3* sikrer, at sager vedrørende allerede meddelte tilskud og tilsagn om tilskud givet i medfør af de nævnte love fortsat behandles efter bestemmelserne i disse love, uanset at lovene ophæves.

Det foreslås i *stk. 4*, at lov om refinansiering af realkreditlån m.v. (§ 9), lov om støtte til miljøforbedrende investeringer (§ 12), lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank (§ 13) og lov om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet (§ 15) fortsat finder anvendelse for sager vedrørende statsgarantier meddelt i henhold i lovene, uanset at lovene ophæves.

Det foreslås i *stk. 5*, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til fortsat at kunne udstede regler om støtte meddelt i henhold til de i *stk. 3* nævnte love, indtil de af disse love omfattede tilskud og tilsagn om tilskud er fuldt afviklede.

Det foreslås i *stk. 6*, at miljø- og fødevareministeren og ministeren for fiskeri og ligestilling hver for sig inden for deres respektive områder bemyndiges til fortsat at kunne udstede regler om statsgarantier og statsgaranterede lån ydet i henhold til de af *stk. 4* omfattede love, indtil de af disse love omfattede lån eller statsgaranterede lån er endeligt afviklede.

Det foreslås i *stk. 7*, at de regler, der er udstedt i medfør af de love, der er nævnt i §§ 7, 9-11 og 13, forbliver i kraft, indtil de ophæves ved bekendtgørelse. Dette forudses at ske i takt med, at disse regler overflødiggøres når de underliggende tilskud, tilsagn om tilskud, lån og statsgarantier for lån er endeligt afviklede.

For så vidt angår lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevarer-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven):

- [Den endelige liste indsættes inden fremsættelsen]

For så vidt angår lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme, jf. lovforslagets § 8, opretholdes følgende bekendtgørelser:

- [Den endelige liste indsættes inden fremsættelsen]

For så vidt angår lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v., jf. lovforslagets § 9, opretholdes følgende bekendtgørelser:

- [Den endelige liste indsættes inden fremsættelsen]

For så vidt angår lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., jf. lovforslagets § 10, opretholdes følgende bekendtgørelser:

- [Den endelige liste indsættes inden fremsættelsen]

For så vidt angår lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank, jf. lovforslagets § 12, opretholdes følgende bekendtgørelser:

- [Den endelige liste indsættes inden fremsættelsen]

Til § 17

Det foreslås, at lovens §§ 1-12 og 14-15 ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. De nævnte bestemmelser vedrører ændringer i love, der ikke gælder for Færøerne og Grønland. For så vidt angår lov om Afløsning af Grundbyrder og lov om superficiære fæsteforhold indeholder disse love ikke eksplicit en

undtagelse af Grønland fra lovenes gyldighedsområde, da disse love er vedtaget før grundlovsændringen i 1953. Det fremgår af Statsministeriets cirkulære nr. 176 af 19. oktober 1954, at det som følge af den i 1953 gennemførte ændring i Grønlands statsretlige stilling må antages, at love, der fremtidig vedtages, omfatter Grønland medmindre loven indeholder udtrykkelig bestemmelse om det modsatte. Modsætningsvis gælder det, at love vedtaget før grundlovsændringen i 1953 ikke omfatter Grønland, medmindre loven fastsætter det modsatte.

Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank, der trådte i kraft den 1. marts 1978, jf. lov nr. 54 af 17. februar 1978, indeholder ikke eksplicit en undtagelse af Færøerne og Grønland fra lovenes gyldighedsområde. Området er ej heller overtaget af hverken de færøske myndigheder efter Lov om Færøernes Hjemmestyre eller lov om de færøske myndigheders overtagelse af sager og sagsområder eller Grønlands Selvstyre efter lov om Grønlands hjemmestyre eller lov om Grønlands Selvstyre. Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank finder derfor anvendelse for Færøerne og Grønland, jf. henholdsvis Lovregister for Færøerne 2018 (opdateret den 27. marts 2018) side 11 og Grønlands Lovregister 2018 (opdateret pr. den 31. marts 2018), side 10.

Lovforslagets § 17 indebærer, at lovens § 13, der vedrører forslaget til ophævelse af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank, vil gælde direkte for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

Miljø- og Fødevareministeriet

§ 1

Lov nr. 505 af 28. august 1918 om Afløsning af Grundbyrder ophæves.

§ 2

Lov nr. 535 af 13. december 1972 om sortering af råtræ, der forhandles under visse betegnelser ophæves.

§ 3

Lov nr. 365 af 10. juni 1987 om tilskud til produktudvikling i forarbejdning m.v. af jordbrugsprodukter ophæves.

§ 4

Lov om tilskud til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i det private skovbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 729 af 3. november 1987, ophæves.

§ 5

Lov om superficiære fæste og lejeforhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 1692 af 14. december 2015, ophæves.

§ 6

Lov om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 23. juni 2016, ophæves.

§ 7

Lov om tilskud til fremme af innovation, forskning og udvikling m.v. i fødevare-, jordbrugs- og fiskerisektoren (innovationsloven), jf. lovbekendtgørelsen nr. 22 af 4. januar 2017,

ophæves.

§ 8

Lov om ophørsstøtte til jordbrugere, jf. lovbekendtgørelse nr. 25 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 9

Lov om refinansiering af realkreditlån m.v. i landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 33 af 4. januar 2017

§ 10

Lov om visse landdistriktsrelaterede tilskudsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 34 af 4. januar 2017

§ 11

Lov om støtte til jordbrugets strukturudvikling og til økologisk produktion inden for jordbrug og fiskeri m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 36 af 4. januar 2017.

§ 12

Lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i mindre landbrug m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 37 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 13

Lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank, jf. lovbekendtgørelse nr. 32 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 14

Lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2017, ophæves.

§ 15

Lov nr. 875 af 23. december 1987 om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet ophæves.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft 1. januar 2019.

Stk. 2. De love, der er nævnt i §§ 1 og 5, finder dog fortsat anvendelse på eksisterende forhold omfattet af lovene.

Stk. 3. De love, der er nævnt i §§ 7, og 10-11, finder dog fortsat anvendelse på tilskud og tilsagn om tilskud, der er givet inden den 1. januar 2019.

Stk. 4. De love, der er nævnt i §§ 9, 12, 13 og 15 finder dog fortsat anvendelse på statsgarantier, der er givet inden 1. januar 2019.

Stk. 5. Indtil tidligere bevilget støtte eller ydede tilsagn om tilskud omfattet af de i §§ 7, og 10-11 nævnte love er fuldt udbetalt eller ophørt, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler herom i henhold til disse love.

Stk. 6. Indtil tidligere ydede lån eller udløste statsgarantilån omfattet af de i §§ 9, 12, 13 og 15 nævnte love er fuldt ud tilbagebetalt, kan miljø- og fødevareministeren og ministeren for fiskeri og ligestilling hver for sig inden for deres respektive områder fastsætte regler herom i henhold til disse love.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af de love, der er nævnt i §§ 7, 9-11 og 13, forbliver i kraft, indtil de ophæves.

§ 17

Lovens §§ 1-12 og 14-15 gælder ikke for Færøerne og Grønland.